

Nyhetsbladet
Frihetsjournalen
nr 17, mars 2010

Utges som komplement till bloggen "I hjärtat rebell"
Utkommer med ett nummer per månad.

Prenumeration:
500 kr för valåret 2010.

Bankgiro: 5210-6929

Utgivare är
Erixon Kommunikation AB

Provvalsfusk

Nu när affären inom Moderaterna har lagt sig kan jag skvallra om att centerledaren Olof Johansson vann provval i Stockholms stad 1998 genom just den sorts manipulationer som nu varit omdiskuterade.

Ni får ursäkta att jag inte tog upp detta när affären var som hetast, men jag ville inte göra frågan medialt större.

Johansson (C) avgått tidigare?

Men Olof Johansson hade förmodligen tvingats avgå tidigare som partiledare, om inte provvalet i Stockholm 1998 hade manipulerats.

På sista dagen för provval bland medlemmarna lämnade internationella avdelningen, som hade flertalet av sina medlemmar i Rinkeby-Tensta, in ett hundratal röstsedlar som visade sig se exakt likadana ut när det gällde rangordningen av toppkandidater.

Det var därför det tog tid innan provvalet offentliggjordes. Valberedningen övervägde hur man skulle agera.

Eftersom medierna visste att rösträkning av provvalet skulle ske denna dag, var man tvungen att antingen tala om att man misstänkte valfusk, eller hålla god min.

Journalisterna låg på. Jag fick själv samtal från KG Bergström på SVT som undrade varför det tog sådant tid att räkna några hundra röster.

Jag satt inte i valberedningen så jag visste inte om problemet — då.

Skälet till att SVT och andra ringde mig var att jag öppet drev en personvalskampanj mot Olof Johansson.

Ett första tecken på hans ställning i partiet skulle avslöjas i medlemmarnas provval.

Hade han inte vunnit hade han förmodligen avgått redan 1997. Han avgick våren 1998.

Valberedningen gjorde ändå rätt

När jag fick höra varför valberedningens rösträkning drog ut på tiden, tyckte jag inte att det var en stor sak.

Misstanken var att internationella avdelningen hade värvat många nya medlemmar, som förmodligen inte betalt medlemsavgift själv. Man hade för dessa talat om hur de skulle rösta bland centerpartisterna som ville stå på riksdagslistan. Kanske till och med röstat åt dem.

Att avdelningen manipulerat röstandet var ganska uppenbart. Medlemmarna skulle i provvalet rangordna 1 till 10 bland ett femtiotal namn.

Att ett hundratal röstsedlar ser närmast identiskt lika ut från en avdelning skapar rätt uppenbara misstankar om fusk.

Visst var det fullt spel. Men det är något man får ta i politiken. Jag var inte upprörd.

Personval på fel nivå

Orsaken till fusket är att antalet medlemmar i partierna är så litet att några få "köpta" röster ger stort utslag. Provval borde inte genomföras.

Partierna borde avgöra vilka som ska stå på valsedeln, och sedan överlåta åt väljarna att avgöra rangordningen bland partiets kandidater.

Väljarna på valdagen är tusentals och deras valresultat är svårare att manipulera.

Bara så kommer vi att få rättvisa personval. ●

Det finns inga papperslösa

När ”Läkare i Världen” frågade om jag ville vara med i en paneldiskussion om papperslösa flyktingars rättigheter tackade jag ja. Debatt i sak är alltid lockande, även när det gäller känsliga frågor och där man vet att publiken har en annan uppfattning än man själv.

Jag har stor respekt för den vårdpersonal som på sin fritid ger vård åt de personer som är illegalt här i landet. Det är en humanistisk insats.

Men jag är helt emot att man lagstiftar om att illegala immigranter ska ha några rättigheter utöver akutvård.

Skälen är många.

Sanna Rayman på Svenska Dagbladet tog upp ett:

”De är inte papperslösa.

De har papper på att de inte har några skäl att stanna och ska lämna landet.”

Och före paneldebatten redogjordes för hur olika europeiska länder hanterar — eller ska vi vara ärliga och säga, inte hanterar — de här frågorna.

Orwells nyspråk

I de flesta länder har illegala immigranter rätt till fri sjukvård.

Men.

Man har också en rad tillägsregler som i praktiken gör denna rätt till en chimär.

Flera länder kräver till exempel att de illegala ska anmäla sin närvaro i landet innan man får vård. Det är ju en regel som upphäver bilden av att landet har fri vård för illegala. De måste först överge sin illegala status och låta sig utvisas efter vårdinsatsen.

Andra har fri vård som portalparagraf, men sedan anges en mängd undantag. Exempelvis för annat än akutvård.

Mediadebatt under seminariet: Ingvar Persson (Aftonbladet), Devrim Mavi (Arena), Dick Erikson (debattör och bloggare) och Sanna Rayman (Svenska Dagbladet)

Därmed har dessa länder inte generösare regler än Sverige i praktiken. Men i tabellerna ser det ut så, eftersom de har en portalparagraf som anger ”fri vård”, även om den sedan i praktiken inte är det.

Sverige är ju i det avseendet ärligare och talar om att någon fri vård inte gäller.

Men i tabellerna som hjälporganisationer ställer samman framstår Sverige som ett av de hårdaste.

För mig är detta ett bevis på att George Orwells nyspråk har tagit makten i Europa.

De som ljuger får beröm, de som säger som det är bestraffas. Även om de olika länderna i praktiken agerar ungefär likadant.

Ska vi verkligen leva i en lögn?

Riksdagens hyckleri

Också när svenska politiker tog till orda under seminariet framkom hur politiken lämnat det raka och ärliga språket för att linda in budskap i lögn.

Socialdemokratiska riksdagsledamoten **Magdalena Strejffert** var dock ärligast.

Hon medgav att diskussionen om att ge illegala invandra-

re rätt till förebyggande och planerad sjukvård beror på att partierna är ”rädda för flyktingdebatten” och därför inte istället för rättigheter till illegala gör invandring enklare, så att ingen behöver vara illegal.

Andra politiker menade att det blivit en olycklig sammanblandning mellan asylpolitik och sjukvård. Att dessa frågor skulle hållas helt isär, vilket för mig framstår som absurt.

Frågan om vård till personer som är i landet illegalt är ett symptom på en icke fungerande asyl- och invandringspolitik.

Landstingets hyckleri

Också landstingspolitikerna ägnar sig åt att vilseleda debatten.

Finanslandstingsrådet **Catharina Elmsäter-Svärd** (M) menade att landstinget inte i öppna beslut kunde ge illegala flyktingar fri vård, eftersom hennes mejlbox då skulle fyllas med invandrarhat.

Därför skriver landstinget räkningar till dem som har skyldighet att betala för vård. Men sedan river man räkningarna i smyg, så att flyktingarna inte behöver betala. ▶

På detta sätt slipper vi debatt, förklarar landstingsrådet.

Antidemokratiska reflexer

Men detta är ju inte förenligt med ett demokratiskt styrelseskick. Demokrati går inte ut på att lura väljarna.

Politikerna har en förbannad skyldighet att i öppen debatt stå för den politik man vill föra. Inte smussla med den i hemlighet, för att undvika debatt.

Om politiker på detta sätt medvetet lurar medborgarna, hur ska då demokrati i längden kunna bestå? Demokrati förutsätter förtroende mellan väljare och valda.

Men partierna vågar inte ta debatt om de värderingar man har. Därför agerar man bakom väljarnas rygg.

Jag blev djupt beklämd över denna attityd.

Stå för era värderingar!

När det var dags för min analys, var min slutsats just att vi under seminariet tagit del av ett ohämmat hyckleri.

Skälet till att det finns personer som är i Sverige illegalt är ju att asyl- och flyktingpolitiken inte fungerar.

Två lösningar

Jag sa att det finns två lösningar:

Den ena är att säga att man vill ha fri invandring. Då är inte en enda person här i landet illegalt.

Den andra är att uppfylla reglerna i nu gällande bestämmelser och se till att de som får avslag lämnar landet.

Vad är rättvisa?

Det sistnämnda väckte naturligtvis starka känslor i lokalen.

Hur kan jag vara så inhuman? Har jag ingen respekt för människovärdet?

Men jag lyfte fram asylsökande som de i lokalen aldrig tänker på. De som följer lagarna och lämnar landet när det slagits fast att de inte har skäl att stanna.

Publiken förstod inte vad jag menade.

Jag exemplifierade: Om vi har två personer som båda fått avslag. Har då bara den som bryter mot lagen rättigheter? Varför bryr ni er inte om den som följer lagen och lämnar Sverige? Har inte denne person rättigheter? Och är det inte denne som ska behandlas med störst respekt?

Att ge illegala immigranter fri vård är att belöna lagbrott.

Svenska riksdagen har slagit fast vilka villkor som gäller för att man ska få stanna. De som är illegalt i landet accepterar inte svensk lag och svensk demokrati. Man stannar trots att man inte uppfyller villkoren.

Det är dessa allt fler nu vill belöna med rätten till fri vård.

Men alla som lämnar landet när man fått avslag?

Budskapet är glasklart: den som följer lagen är en idiot. Det är bara om du bryter mot reglerna som du får hjälp.

För mig är detta vedervärdigt.

Hellre än den rättsröta som rättigheter för illegala immigranter sprider i det svenska offentliga livet, ser jag fri invandring.

Vi kan inte undergräva rättsstaten på detta sätt.

Men politikerna vågar inte ta en debatt om fri invandring.

Därför smusslar de och går bakom folkets rygg.

Vårdpersonalens insatser

Jag var överraskad att de bjudit in mig i panelen, eftersom jag är emot fler rättighetslagar för illegala immigranter heter. Det undergräver vår rättsstat. Om det tvivlar jag inte en sekund.

Men att de ville lyssna, är ett tecken på att i denna lokal fanns människor med stort engagemang.

För enskilda läkare och sjuksystrar som möter människor med vårdbehov är det naturligt att ställa upp. Människovärdet gäller alla.

Men ingen, inte heller dessa engagerade människor, lever i ett vakuum. Ingen bör agera så att anarki och kaos uppstår. Och tyvärr är det i den riktningen utvecklingen går om människovärde bara tillerkänns dem som struntar i lagarna och stannar, medan de laglydiga som tar domstolsbeslut på allvar blir utan människovärde.

Om detta hade de närvarande inga svar. De bryr sig bara om de människor de möter framför sig i sin vardag.

Och så kan vårdpersonal välja att se det.

Men så kan inte politik bedrivas.

Här måste de politiska partierna ta sitt ansvar och antingen driva politik för fri invandring, eller upprätthålla de lagar man stiftat.

Man kan inte strunta i lagarna och i smyg agera för en annan politik än den man står för i samhällsdebatten.

Det var min slutsats av seminariet. ●

Nytt internetprojekt på gång

Jag kan till mina mest trogna läsare avslöja att ett samarbete håller på att ta form kring min blogg.

Jag kan inte avslöja några detaljer ännu, men det ska bli kul att försöka utveckla bloggen till en integrerad del av ett större projekt.

I USA har ju framgångsrika bloggare som startat på egen hand börjat samarbeta med en etablerad tidskrift eller annat medieföretag.

På så sätt har bloggen fått ekonomiska intäkter för annonser samtidigt som det etablerade medieföretaget fått ökad trafik till sina hemsidor.

I Sverige har detta inte hänt vad jag vet.

Istället har redan anställda journalister börjat blogga. Något som varit föga framgångsrikt.

Det bloggen tillför är ju en personlig ansats, ett värderingsbudskap som läsarna gärna stämmer av emot.

Journalister klarar inte av det eftersom de tillhör en yrkesgrupp som tycker lika och ser på världen på samma sätt.

Det projekt jag jobbar med kommer att se annorlunda ut än de amerikanska, men det känns ändå spännande att försöka göra något mer av bloggen. Det är alltså mer än ett samarbete om annonser.

Mer info kommer. ●

”Frågan blir därför vilka ogärningar riksdagen ska fatta beslut om nästa gång”

Kim Salomon, professor i historia med anledning av riksdagens ”erkännande” av folkmord i Armenien 1915 (SVD 16/3)

Barack Obama lovade att förena landet, men har i praktiken skapat än värre splittring.
Teckningar: Nate Beeler och Michael Ramirez